

Cap.10 – O paranteză

În cap.11 se continuă desfășurarea evenimentelor revelate de trâmbițe. Însă cap.10 apare ca o paranteză care ne pregătește pentru adevărurile din cap.11. Cap.11 ne prezintă ultimii trei ani și jumătate ai istoriei. Se pare că aceștia vor începe DUPĂ trâmbița a 6-a și vor acoperi perioada de timp dintre trâmbița a 6-a și trâmbița a 7-a. Capitolul 10 începe cu apariția unui înger puternic. Un înger puternic a mai apărut în Apocalipsa cap.5 când se căuta cineva vrednic să deschidă cartea sau sulul cu 7 peceti. Iată acum un nou înger puternic a cărui funcție se leagă tot de o carte sau mai exact de o cârticică. Apariția sa este absolut impresionantă, el se coboară din cer pe pământ învăluit într-un nor. Deasupra capului lui este curcubeul (semnul îndurării divine), fața lui era ca soarele și picioarele lui erau ca niște stâlpi de foc (fapt care ne trimite la descrierea lui Hristos din cap.1). În mână ținea o cârtică deschisă (ne trimite cu gândul la Mielul care a luat cartea din mâna Tatălui). A pus piciorul drept pe mare și piciorul stâng pe pământ – acest lucru ne arată mărimea și măreția îngerului, precum și faptul că mesajul său este pentru întreaga planetă. Nu putem să nu facem și observația că în cap.13 cele două fiare vor ieși mai întâi din mare și apoi din pământ. Mesajul îngerului, după cum vom vedea, pare să vizeze exact perioada de timp în care vor acționa cele 2 fiare. Și îngerul răcnește ca un LEU – fapt care ne trimite tot la Hristos, Mielul-Leu din cap.5. Toată măreția îngerului, toată asemănare sa cu Hristos, nu face decât să sublinieze IMPORTANTA crucială a mesajului pe care el îl transmite. Și mesajul său este atât de important încât este preluat de cele 7 tunete. Iar reacția lui Ioan este una de maximă urgență. El vrea să se apuce să scrie pentru ca să nu se piardă nimic din mesajul acesta atât de important! Și cu toții suntem cu sufletul la gură să aflăm ce a rostit îngerul când deodată suntem loviți de glasul din ceruri care-l împiedică pe Ioan să scrie ce a fost rostit de înger. Mesajul îngerului va rămâne pecetluit! Ce să înțelegem din toate acestea? Putem înțelege că NU știm tot despre vremea sfârșitului. Că sunt lucruri esențiale despre sfârșit care NU ne sunt revelate. Că aceste lucruri se vor descoperi chiar în timpul desfășurării vremii finalului. Cu alte cuvinte nu ne putem face un scenariu detaliat și complet despre sfârșit. Avem doar câteva repere. Dar finalul va fi însoțit de noutăți și de surprize la care vom avea acces doar atunci, în mijlocul desfășurării evenimentelor.

Însă nu tot mesajul acestui înger minunat este pecetluit. O parte din mesajul său ni se revelează în a doua parte a capitolului. Mai întâi ni se prezintă un jurământ solemn. Oare nu ni se putea prezenta mesajul fără jurământ? Jurământul solemn accentuează importanța mesajului și ne atrage atenția că este vorba despre un adevăr fundamental. Ideea este că nu va mai fi nici o zăbavă, nici un timp, nici o amânare, nici o întârziere, ci că în zilele trâmbiței a 7-a se va sfârși taina lui Dumnezeu. Mai întâi de toate ce să însemne că se va sfârși taina lui Dumnezeu? Îngerul jură pe Dumnezeu ca și Creator. Acest lucru este semnificativ. Practic, Creatorul S-a ascuns toată istoria. El a lucrat prin oameni, prin mesaje divine, prin intervenții istorice. Dar Fața Sa a rămas ascunsă, tăinuită. Proorocii au adus această veste bună, că la final, în ziua Domnului, Domnul Se va arăta și orice ochi Îl va vedea. Și astfel se va sfârși taina lui Dumnezeu! Practic ni se spune că trâmbița a 7-a nu va face decât să aducă în scena istoriei a doua venire a lui Hristos, în slavă și în

putere! Dar de ce este așa de important să știm că nu va mai fi nici o zăbavă? Pentru că ultima perioadă, după cum ne vor anunța următoarele capitole, va fi foarte grea pentru sfinți. Și aceștia se vor întreba ca în perioada lui Antioh Epifanes IV: ”Până când, Doamne?” Până acum planul lui Dumnezeu a fost caracterizat de amânări, de zăbavă, de îndelunga răbdare a lui Dumnezeu. În schimb, în contextul ultimei faze a finalului, planul lui Dumnezeu va fi caracterizat de urgență, de rapiditate, de lipsa amânării! Începând cu cap.11, cartea ne va descrie prigoana de la final asupra sfinților. Dar iată că ÎNAINTE de a vorbi despre prigoană, Dumnezeu ne asigură prin JURĂMÂNT că va fi vorba de o perioadă scurtă care va fi urmată efectiv de a doua venire a lui Hristos! Jurământul este inspirat din Daniel cap.11. În fața grozăviilor finalului, unul dintre personajele textului vrea să știe cât vor dura aceste grozăvii: ”Cât va mai fi până la finalul acestor minuni” (în original – grozăvii)? (Daniel 12:6). Este esențial să știe până când va dura presiunea finalului, dacă va fi o perioadă scurtă sau lungă? Iată răspunsul din Daniel: ”*Și am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului; el și-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă și mâna stângă, și a jurat pe Cel ce trăiește veșnic că va mai fi o vreme, două vremi și o jumătate de vreme și că toate aceste lucruri se vor sfârși când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot.*” (Daniel 12:7). Răspunsul ar însemna că este vorba de o perioadă relativ scurtă de timp, de aproximativ 3.5 ani, cum a fost de altfel în istorie în perioada lui Antioh Epifanes. Este evident că îngerul din Apocalipsa vorbește în spiritul omului în haine de in din Daniel cap.12. Și el are această vorbire exact înainte de Apoc.11, capitolul care ne introduce pentru prima în Apocalipsa perioada de 3.5 ani. La final presiunea este așa de mare încât, pentru a birui, este esențial să știi că este vorba de o perioadă limitată și relativ scurtă ce va fi urmată de arătarea în glorie a Domnului Isus Hristos!

Ultima parte a capitolului se concentrează asupra cărții din mâna îngerului. Este de fapt vorba despre o cârtică deschisă. Se pare deci că se are în vedere un mesaj relativ scurt (căci este cârtică și nu carte), și că acest mesaj trebuie revelat și nu pecetluit (căci cârtica este deschisă). Ioan este chemat să mănânce cârtica. Imaginea ne aduce aminte de trimiterea lui Ezechiel în lucrare (vezi Ezechiel cap.1-2). Mâncatul cărții are un dublu efect: în gură, dulce ca mierea, în pânțe, multă amărăciune. Acest dublu efect ilustrează foarte bine soarta profetului. Profetul cunoaște pe de o parte bucurie căci primește cuvintele vii din gura lui Dumnezeu, revelațiile divine. Dar profetul cunoaște și multă tristețe căci de obicei aceste cuvinte vestesc nenorocirea, iar mesajul său este respins de oameni. Ezechiel a fost instruit mai dinainte de Dumnezeu că mesajul său va fi respins de Israel. Ioan se pare că este instruit cu privire la aceeași tristețe. Dar de data aceasta mesajul său nu va fi respins doar de Israel ci de omenirea însăși, căci el trebuie să proorocească din nou cu privire la multe noroade, neamuri, limbi și împărați. Și mesajul lui Ioan continuă în cap.11, precum și în capitolele ce urmează capitolului 11. Ne întrebăm dacă mesajul din cârtică vizează doar cap.11 sau tot restul cărții. Greu de răspuns la această întrebare. Faptul că mesajul este relativ scurt ne-ar sugera că el s-ar referi doar la cap.11. Faptul că în cap.12-18 avem o mulțime de informații despre neamuri, limbi și împărați ne sugerează că această cârtică ar putea cuprinde tot restul cărții. Important este că paranteza din cap.11 apare înainte să ni se detalieze sfârșitul, adică ultimii 3.5 ani ai istoriei. Și paranteza ne comunică măcar 3 lucruri esențiale despre această perioadă și anume:

- Nu știm totul despre această perioadă. Sunt elemente cheie din această perioadă care vor fi descoperite și înțelese de-abia atunci, la final.
- Perioada este limitată în timp și relativ scurtă, și după ea va urma efectiv a doua venire a lui Hristos în slavă.
- Ultima perioadă va fi plină de nenorociri și mesaje către omenire dar ea va respinge mesajul profeților.